

naar de have faaet deres Marker traadte ned. Ja, ere I ikke fornøjede med den Kommission, saa kunne I faa en anden, der omtrent bestaar af de samme Medlemmer, eller ogsaa jagsøge Staten. Vi kunne alle forstaa, at der ikke er ret mange, der indlade sig paa den Vej, selv om de, som de 3 Mænd, kun faa en Tredjedel af den Skade, som de mene, de have lidt godtgjort. Der omtales endvidere, at denne Kommission er gaaet saadan i Enkeltheder, at den giver, naturligvis for at afveje det til den yderste Retfærdighed, Erstatninger paa 2 Kr. 57 Ore, 5 Kr. 84 Ore, 12 Kr. 13 Ore osv. Men naar Godssejerne saa modsigte det og klage, gaa Kommissionen enkelte Steder $\frac{2}{3}$ over dette Beløb. Hvordan de, naar de først have vejet det ud med Guldvægt, saa at det gaar i Ore, bagefter kunne gaa op med $\frac{2}{3}$, forstaa jeg ikke. Der siges sluttelig i denne Artikel, at „det ikke kan være andet, end at de skadelidte ere i høj Grad misfornøjede med den tilkendte Erstatning, og at de for Fremtiden ønske Militæret langt borte.“ Nu vide vi jo alle, at det særlig ligger den høitærede Minister paa Sinde, at der er et godt Forhold mellem Hæren og Folket, og det vil derfor være af den største Betydning for Ministeren at lære disse Klager at kende, fordi det vil bidrage til, at han i ganske særlig Grad vil tage sig af, at der ikke mere sker en saadan uretfærdig Burdering. De 3 Underkribere ere en større Landejendomsbesidder, Colbing, en Gaardmand fra Ørting, D. Poulsen, og en anden Gaardmand, N. Pedersen; alle mig bekendte som hæderlige og brave Mænd. Da jeg nu saa dette omtalt i alle de 3 Blade uden politisk Hensyn, anjaa jeg det for min Pligt, efter den høitærede Ministers velvillige Udtalelse, at fremdrage det her. Det er langt fra første Gang, at vi høre fra Jylland, at Bedømmelserne ere foretagne paa en alt andet end retfærdig Maade. Her vil jeg rigtignok gøre endnu en lille Bemærkning. Jeg er ikke i nogen Grad uenig med det ærede Medlem for Røge (Alberti) i den Sag, men han gjorde en Henstilling til den ærede Minister, som jeg meget nødig vilde, at Ministeren skulde følge fuldt ud, og det var den, at Ministeren først skulde lade en Erstatningskommission komme Sommeren efter, saa skulde den bedre kunne bedømme Sagen. Ja, det kan være, at det ærede Medlem har Ret, for saa vidt det er Tale om Korn, om Rug — det maa jo være Efteraarssed — men hvad der allermost forulemper Landmændene, er, at Soldaterne komme over vor ny Kløver. Det gør langt mere Skade

end for Kornets Vedkommende, som kun skal staa et Aar. Naar der er sket en saadan Udelæggelse, bier Kommissionen saa længe den kan. Det hedder sig nok, at der nedsettes en Kommission, og at den skal følge Hæren — saaledes bekendtgøres det i Blade. Ja, Tak skal De have. Kan den vente tre Uger eller en Maaned, inden den kommer, gør den helst det. Naar det saa viser sig, at der er gjort Skade, især paa den ny Kløver, gød jeg vide, hvorledes Kommissionen skal kunne bedømme den Erstatning, der bør gives. Den ærede Minister sagde, at han skulde gøre, hvad han kunde, for at der ikke skulde komme Klage i den Retning, og at vi skulde faa en Erstatningskommission, der gav os, hvad vi fortjente at faa, og at den skulde blive sammensat saaledes, at vi kunde have Tillid til den. Men vi have ikke Tillid til en Kommission, hvor der sidder en Landinspektør fra Fredericia, en Intendant, og en Proprietær fra Grenaa. At vi skulle kalde det en Kommission, som vi have særlig Tillid til, maa Ministeren ikke forlange af os.

Jeg skal endnu kun gøre en kort Bemærkning, som det ærede Medlem for Aarsens (Berntsen) har givet mig Anledning til. Vi kende det ærede Medlems Standpunkt over for Fortættelsesstoler, vi huske godt, at da der første Gang kom Forslag fra den ærede Kultusminister om 5,000 Kr., saa endte det inde i Finansudvalget med, at man der gif ind paa at foreslaa Tinget at bevilge 1,500 Kr. Det lykkedes det ærede Medlem ved hans Modstand at faa Summen bragt ned. Nu har Ministeren i Aar forlangt, ikke de gamle 5,000 Kr., men 1,000 Kr. til, og da det ærede Medlem har villet kritisere Ministerens Forslag, vil jeg i Modlætning til ham takke den ærede Kultusminister for hans Forslag, thi jeg var den Gang stemt for den Bevilling, som det ærede Medlems nærmeste Partifæller traadte op imod. Jeg skal blot minde om det daværende ærede Medlem for Svanninge (C. Nielsen), saa vil det ærede Medlem huske, at selv blandt hans Partifæller havde han bestemt Modstandere i denne Sag. Jeg vil takke den ærede Minister for, at han nu har bragt denne Bevilling frem, og jeg vil gerne være med til at stemme for det Tillæg. Jeg tror, at det vil gøre megen Gavn, og der kunde maaske anføres flere vægtige Grunde derfor, men dem forbyder visse Hensyn mig at komme ind paa. Det ærede Medlem ved godt Bæstet med de Grunde, og derfor undrer det mig saa meget mere, at det ærede Medlem bliver ved at vise den Modstand